

कात्या०श्रौ० २६।६।१७। “घर्म” घर्मसंयन्त्रि तन्मध्यस्थि-
तमाज्यउपयमत्वां कृचि आसिञ्चति” कर्कः परीसभ्यां
घर्मसुत्याद्य कृत्पक्करस्थोपर्यधोमुखं करोतीत्यर्थः”
भं० व्या० घर्मसम्बन्धि घृतसुपयमन्यासासिञ्चति पूर्वं कृत्स्नम्
नीतमधुना घर्मस्य कृचि नयतीत्यर्थः” यजु० १८।१६।
वेददी० । तत्र निटाचकाले “निःश्वासहार्थं गुरुभाज-
गाम घर्मः प्रियादेशमित्रोपदेष्टुम्” रघुः । ऊषाणि
“स यमन् रुषाम् घनघर्मविगलदुर्गण्डमगड्डनः” माघः ।
घर्मचर्चिका स्त्री घर्मकृता चर्चिकेय । (घामाचि) इति
ख्याते घर्मविचर्चिकायाम् । “खेटवाहोनि दुष्यन्ति
क्रोधशोकमैस्तथा । ततः खेदः प्रवर्त्तते दौर्गन्ध्यं
घर्मचर्चिका । राजिकाकृतिरुण्येत्या यतो घर्मवि-
चर्चिका” इति प्रयोगास्तुतम् । घर्मविचर्चिकाप्यत्र ।
घर्मदीधिति पु० घर्मोदीधितौ यस्य । सूत्र्ये “यः स-
खोम इव घर्मोदीधितिः” रघुः । घर्मद्युति घर्मभातु
घर्मरश्मिप्रभृतयोऽप्यत्र “घर्मद्युतेरिह दुहः पटलेन
धाम्नाम्” किरा० । “या घर्मभातोस्तनयापि गीतलैः”
माघः । “लोकालोकव्याहृतो घर्मरश्मिः” भावः ।
घर्मदुह स्त्री घर्मं दुग्धं दोग्धि दुह-किप् ६त० ।
दुग्धदुहायां धेन्वाम् “घर्मधुग्धाले चादोहे च” कात्या०
श्रौ० २५।६।२। घर्मदुघाप्यत्र । “घर्मदुघाया दोहन-
प्रदेशे” तत्सूत्रे कर्कः ।
घर्मपावन् घर्ममूष्माणं पिबति पा-अनिप् । ऊषपाख्ये
पितृगणभेदे । “खाहा पितृभ्य ऊष्वर्हिभ्यो घर्म-
पावभ्यः” यजु० २८।१५।
घर्मभट्ट पु० घर्मं यज्ञे रोदति भट्ट-किप् । यज्ञसादिषु
पिपृषु । पूर्वैः पितृभिर्घर्मां सङ्गिः” ऋ० १०।१५।१२।१०।
“घर्मसङ्गः यज्ञसादिभिः” भा० ।
घर्मस्तुभ पु० घर्मं स्तुभ्नाति स्तुभ-किप् । वायौ ।
प्रचारेण घर्मनाशात्तस्य तथात्वम् । “घर्मस्तुभे (कार-
ताय) दिव आ पृष्ठे गज्वने” ऋ० ५।५।३।१।
घर्मस्वरम् पु० जिघत्ति घै० ह-चरणं दीप्तौ मक् नि० ।
घर्माः दोषाः स्त्रु-यद्वन् स्वरसोपेष्टाम् । दोषध्वनौ ।
“घर्मस्वरसोनद्यो अप वन्” ऋ० ४।५।५।६ “घर्म
स्वरसोदीप्रध्वनयः” भा० ।
घर्मखेद पु० घर्मोदीप्तः चरन् वा खेदो, घर्मं यज्ञे खेदो
गतिर्वाऽप्य । दीप्तगमने रचरत्खेदजले शयत्ते गन्तरि च
“ब्रह्मण्यस्तिष्ठेभिर्विराहेघर्मखेदेभिर्द्रविषं व्यानक्तुं”

ऋ० १०।६।७। घर्मखेदेभिः दीप्तागमनैर्यदा चरदुदकैः
अथवा घर्मो यज्ञः तं प्रति गन्तृभिः” भा० ।

घर्मान्त पु० घर्मस्य ऊष्णोऽन्योयत्र । वर्षाकाले राजनि० ।

“घर्मान्ते तोयदोर्मभिः” हरिवं० १७७अ० ।

घर्मान्तकामुक्ती स्त्री ७त० वलाकायाम् राजनि० । वर्षा
काले एव तस्याः कामयमानत्वात् तथात्वम् ।

घर्षण न० घृष-भाते ल्युट् । (घषा) व्यापारभेदे ।

घर्षणाल पु० घर्षणायां लति अल+पर्याप्तौ अच् । शिला-
पुले (लोटा) त्रिका० । [त्रिका० ।

घर्षणी स्त्री दृष्यतेऽसौ कर्मणि ल्युट् डीप् । हरिद्रायां
घल न० घोल+ष्टपो० । तक्रो घोले गङ्गच० ।

घष(स) चरणे स्वा० आत्म० अक० सेट् इदिन् । घष(स)ते
अघरि(सि)ट् । जघरे(से)

घस भक्षण्ये स्वा० पर० सक० अनिट् । घसति । लुदित्
अघसत् । जघास जघत्तः जघसिय जघस्य । नलः
वेदे ग्धिः लोके, घसिः ।

घसि पु० घस-भावे इन् । भक्षण्ये हेमच० ।

घसर त्रि० घस-कारच् । भक्षण्ये गीले । “सुराध्वरे घसर-
जित्वरेण” भट्टिः । “घसरा नष्टशौचाच्च प्राय इत्यनुगुणम्”
भा० क० ४० अ० । कौशिकपुत्राणां गर्गशिष्याणां गुरु
गवीप्रांसभक्षणात् व्याधस्तगादियोनिमाप्तानां सप्तानां
मध्ये स्तगभेदे “गुभेन कर्मणा तेन जाता जातिस्तरा
स्तगाः । त्रासानुत्पाद्य संश्लिना रम्ये कालझरे गिरी ।
उन्मुखोनित्यवित्तस्तः सत्त्वकर्णौ विलोचनः । पण्डितो
घसरोनादौ नामतस्तेऽभवन्मृगाः” हरिवं० २१अ० ।

घस्र पु० घस्यन्त्यकारं घस-रक् । इदिसे अमरः । र्हिन्ने
त्रि० मेदि० र्शुद्रुमे न त्रिका० ।

घा स्त्री हन-वा० ड हस्य घघ । १काश्चां २घाते च मेदि० ।

घाट पु० कु० घट-कच् । घोवायाः पश्चाद्भागे अवटौ (घाड़)

गङ्ग० । तत्रैवार्थं स्त्री टाप् अमरः । “दीपोस्तु
दुष्टास्तस्य एव गन्यां संपीड्य घाटां सुवजाः सतीव्राम्”
सुशु० । श्वट्टे ४गवाटप्रचारस्यानभेदे “घाटाः किं
बह्वोमानरभिद्धाः सर्वतोव्रजे” हरिवं० २२।अ० ।

घाटा अस्त्यस्य अर्ध० अच् । ५घाटायुक्ते त्रि० ।

घाटाल पु० घाटा+विधा० अस्त्यर्थे कच् । सुश्रुतोक्ते वा-
द्विपातिकविश्विधिरोगलक्षणभेदे “नानारूपरजास्त्रावो
घाटालोविषमोमहान् । विषमं पच्यते वापि विश्विधिः
साक्षिपातिकः” सुश्रुतः । घाटालस्य नद्याद्यवता-